

[Holger Hansen.]

skatten, er to afgørende forudsætninger for, at et kommunalt selvstyre kan fungere, og skaber mulighed for, at den lokale befolkning kan overtage ansvaret for de fælles opgaver i deres kommune.

Det tjener det grønlandske landsråd til ære, at denne sag nu ligger her på folketingets bord på landsrådets initiativ og med landsrådets anbefaling. Jeg betragter dette forslag som begyndelsen til en lang række ændringer, der skal skabes, for at den grønlandske befolkning kan blive bestemmende over sine egne sager. Et demokrati skal opbygges fra neden i det lokale samfund. Ministerens forslag er netop forslag om en kommunal skat. Dette er meget vigtigt og er det rigtige udgangspunkt for de forandringer, der forestår i Grønland,

Venstre er en klar tilhænger af dette forslags principper. Vi finder det nødvendigt for det første, at der skabes mulighed for de lokale samfunds bestemmelsesret og ansvar, og for det andet, at der sker en indkomstudjævning. Vi har i mange år, ja, siden århundredets begyndelse, i det danske samfund brugt indkomstskatten som udjævnen faktor, og vi har i venstre været tilhængere af dette princip. I Grønland er der meget store forskelle på indkomsterne, forskelle, som er langt større end i det danske samfund. Vi mener, det er rigtigt, at der sker en udjævning af indkomstforskelle; dette sker igennem det forslag, der her foreligger, og det er vi tilfredse med. Det kan ikke være rimeligt, som vi mener det er gået i de seneste år, at fortsætte en udvikling, hvor spændingen mellem de højeste og de laveste indkomstgrupper bliver større, og, hvad værre er, at spændingen mellem indkomsterhververne i den øverste gruppe og i den laveste gruppe naturligvis på et eller andet tidspunkt også vil vokse. Den er der måske allerede; så meget kan jeg ikke vurdere.

Jeg har gerne villet nævne dette med indkomstudjævningen, som måske ikke har været synderlig fremme i skattedebatten, hverken i den debat, der er foregået i Grønland, eller i den debat, der er foregået herhjemme. Jeg har gerne villet understrege, at vi finder en indkomstudjævning berettiget. Vi tror, at hvis vi undlod at gennemføre en sådan indkomstudjævning, ville vi i løbet af kortere eller længere tid opleve nogle sam-

menstød mellem befolkningsgrupperne i det grønlandske samfund, og det mener vi skal undgås ved, at vi gennemfører en skattelovgivning, som ud over den fiskale opgave — dette at skaffe penge — også har denne indkomstudjævnen virkning. Man kan altså sige om dette forslag, at det har en enkel udformning, samtidig med at det er en forsigtig begyndelse til en indkomstskat, og jeg tror, det er to gode egenskaber.

Uden at gå i detaljer med de tekniske bestemmelser vil jeg gerne sige nogle enkelte bemærkninger om nogle af de vigtigste dele i forslaget.

Der er et meget stort spænd fra 12.000 kr. til 24.000 kr. i personfradrag, og jeg personlig synes for stort. Det må vi overveje i udvalget. Et personfradrag på 24.000 kr. og altså for et ægtepar 36.000 kr. er et bundfradrag, som næsten tager meningen væk fra indkomstskatten. Men all right, det er noget, vi kan drøfte i udvalget, og jeg ved udmærket, at vi skal gå i gang med dette system forsigtigt og på en sådan måde, at det kan administreres, at der er tilstrækkelig få, havde jeg nær sagt, der skal ind i systemet i første omgang. Men det forekommer at være overordentlig store beløb, der er bundfradrag her.

Det skal efter forslaget være muligt for kommunerne at fastsætte personfradraget inden for dette område, og det tror jeg er rigtigt, når jeg har taget det forbehold om områdets spænd og størrelse. Kommunerne skal endvidere kunne vælge inden for området fra 15 til 30 pct. i udskrivning. Jeg forstår godt, at det er rimeligt at støtte et højt personfradrag, alene af den grund at man skal få så få personer ind, som jeg sagde, men jeg finder det nok betænkeligt, hvis man i kommunerne har for store forskelle. Det er også noget af det, vi kan drøfte i udvalget.

I hele dette problem kommer også det næste spørgsmål ind, nemlig udligningen — og det har lidt at gøre med de ting, jeg havde fat i ved behandlingen af lovforslaget om søtransport — udligningen imellem egne, imellem befolkningsgrupperne, lokaliseringspolitikken, for at bruge et moderne udtryk. Jeg synes, det er rigtigt — her er jeg altså enig med ministeren — at vente med en sådan udligning, indtil der er klarhed over de refusionsprincipper, som kan blive resul-